

[Søren P. Larsen.]

Radikale er gaaet bort fra —, og hvis man vilde gøre en fornuftig Gerning i Øjeblikket, saa vilde det forekomme os mest naturligt, om Staten; der økonomisk sidder bedre i det, overtog hele den Udgift, som Brændselshjælpen til Alders- og Invalidere nyderne fører med sig. Jeg vil føje til, at der er ingen Grund til at bebyrde Kommunerne med yderligere Udgifter til dette Formaal, idet Kommunerne i hvert Fald i enhver Henseende er sagesløse i den Stigning i Brændselspriserne, der er indtraadt. Derfor vil vi fra vor Side meget gerne igennem en kort Udvalgsbehandling have Lejlighed til over for Regeringen at fremsætte Forslag om at lade Staten bære hele den Merudgift, som denne Brændselshjælp fører med sig.

Den højtærede Socialminister kan jo ikke være uvidende om, at det ikke er i Statsøkonomien, det økonomiske Tryk ligger haardest, men ude omkring i Kommunerne. Vi har jo adskillige Gange i Sommeren og Efteraaret set Kommuner, der ligefrem maatte standse deres Betalinger, fordi de ikke kunde skaffe de nødvendige Midler. Her er et Omraade, højtærede Socialminister, hvor der er Brug for Hjælp i en trang Tid. Vi ved, at i adskillige Tilfælde vil det blive overmaade vanskeligt for Kommunerne at skaffe de nødvendige Midler til at finansiere hele Brændselstilskuddet, saaledes som det jo bliver Følgen, hvis dette Lovforslag bliver gennemført uændret, idet Refusionen og Fordelingen af Byrden paa de øvrige Omraader jo først falder senere.

Derfor vil vi sige: Lad Staten bære hele den samlede Udgift til Alders- og Invalidere nyderne Brændselshjælp. Det er ikke en Gestus fra vor Side, men det er en Haandsrækning i en Periode, hvor Kommunerne sukker under det økonomiske Tryk og de store Byrder, som de store Skatte-restancer for Øjeblikket lægger paa dem. Jeg tror, at den højtærede Socialminister og Regeringen ved at gaa ind paa denne Betragtning vilde yde en for Øjeblikket haardt tiltrængt Hjælp, og i samme Øjeblik, dette Lovforslag bliver gennemført, og man fra alle Sider erkender det berettigede i, at Staten bærer denne Merudgift, vil jeg bede til, at man fra Regeringens Side vil sætte alle Sejl til, for at man hurtigst muligt kan faa Refusionen ud til Kommunerne, der lider under Kapitalmangel.

Der næst vender jeg mig til det næste Afsnit i Lovforslaget, der handler om Hjælpen til Arbejdsløshedskassemedlemmer. Det ærede Medlem Hr. Strøm var inde paa at tale om den øvrige forbrugende Befolk-

ning, der ogsaa har Besvær med at fremskaffe de nødvendige Midler i Anledning af de stigende Brændselspriser. Men man løser jo ikke Problemet for den øvrige Del af Befolkningen ved, saaledes som Lovforslaget § 2 peger paa, at bestemme, at Hjælpen alene skal ydes til dem, der findes inden for Arbejdsløshedskasserne. Jeg maa i denne Forbindelse have Lov til at gøre opmærksom paa, at der i Arbejdsløshedskasselovens § 16 staar, at man skal have været Medlem af en Arbejdsløshedskasse i 12 Maanedes for at kunne modtage Hjælp. Der findes ikke en lignende Bestemmelse i dette Lovforslag, men jeg kan dog ikke tro, at det er Regeringens Hensigt, at et Medlem, der indmelder sig i Arbejdsløshedskassen f. Eks. i Dag, skal være berettiget til at have Brændselshjælp allerede efter dette Lovforslag. Jeg formoder, men det fremgaar ikke af Lovforslaget, at den Bestemmelse, der findes i Arbejdsløshedskasselovens § 16, ogsaa skal have Gyldighed for Brændselshjælpen efter dette Lovforslag.

Men der er en anden Ejendommelighed ved dette Afsnit, og det er Bestemmelsen om, at Brændselshjælpen skal være paa 36 Kr., altsaa 6 Kr. mere end den Hjælp, som Aldersrentenyderne skal have, og hertil kommer; at hvis Regeringen gennemfører Lovforslaget, som det er formuleret i § 2 med Henblik paa Arbejdsløshedskassemedlemmerne, saa er det rigtigt, at Arbejdsløshedskassemedlemmer kan hjælpes ved dette Lovforslag. Men nu alle dem, der staar uden for Arbejdsløshedskasserne? Der er f. Eks. mange Husmænd, der ikke staar i nogen Arbejdsløshedskasse, og jeg tør paastaa, at der er mange Husmænd, mindre Landbrugere, mange Smaahaandværkere og mange handlende, hvis Indkomster ikke ligger over det, en dygtig Mursvend har haft det sidste Aar. Men Lovforslaget grupperer Befolkningen saaledes, at enten er man Medlem af en Arbejdsløshedskasse, og saa er man berettiget til Hjælp efter nærmere Regler, som findes udtrykt i Lovforslaget, og som det ærede Medlem Hr. Strøm nu og Socialministeren i sin Fremsættelsestale har gjort Rede for, eller ogsaa er man ikke Medlem af nogen Arbejdsløshedskasse, staar uden for de organiseredes Kreds, og saa kan der ingen Hjælp ydes. Vi finder denne Gruppedeling uheldig, men det er jo ikke tilfældigt, at Fagforeningsregeringen sætter ind paa dette Omraade. Vi ser jo det samme, naar Arbejder skal bortgives; jeg tror endogsaa, at hvis der skal ansættes en Reservemand under den Travlhed, der ved Juletid kan komme ved Postvæsenet, staar